

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **A. K.**
státní příslušnost Ukrajina,
zastoupeného Mgr. Michalem Poupětem, advokátem
se sídlem Konviktská 24, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9. 1. 2020 č. j. CPR-16662-3/ČJ-2019-930310-V240 o
správním vyhoštění a rozhodnutí ze dne 9. 1. 2020, č. j. CPR-16662-4/ČJ-2019-930310-
V240 o nákladech spojených s řízením o správním vyhoštění

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. 1. 2020 č. j. CPR-16662-3/ČJ-2019-930310-V240 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-275407-64/ČJ-2017-070022 ze dne 18. 3. 2019, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu jednoho roku. Žalovaná se ztotožnila se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobce vykonával na území ČR výdělečnou činnost, pro kterou neměl potřebné povolení k zaměstnání, a v řízení nebylo prokázáno, že by polskou firmou, která jej na tyto práce do ČR vyslala, byla poskytována nadnárodní služba ve prospěch českého subjektu. Žalovaná zdůraznila, že pouze cizinec vyslaný ve smyslu ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti může mít volný přístup na trh práce v ČR. Žalobce byl povinen mít pro výkon výdělečné činnosti pracovní povolení podle ust. § 95 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 9. 1. 2020 č. j. CPR-16662-3/ČJ-2019-930310-V240, jakož i proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2020, č. j. CPR-16662-4/ČJ-2019-930310-V240, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort vydanému pod č. j. KRPT-275407-65/ČJ-2017-070022 ze dne 18. 3. 2019, kterým mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s řízením o správním vyhoštění paušální částkou 1 000 Kč. Podle žalobce je celé řízení o správním vyhoštění v rozporu s českými i evropskými právními předpisy. Žalovaná nepodloženě odmítla aplikovat ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. Žalobce je zaměstnancem polské společnosti Pracmax SP. Z O. O a do České republiky byl vyslán v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie – přeshraničního poskytování služeb v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. Do České republiky byl vyslán za účelem poskytování služeb v rámci plnění zakázky pro společnost FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o. Ze stejných důvodů žalobce nesouhlasil i s rozhodnutím žalované ze dne 9. 1. 2020, jímž mu byla uložena povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Žalovaná ve svém vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

4. Krajský soud vycházel z napadených rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2020 č. j. CPR-16662-3/ČJ-2019-930310-V240 a ze dne 9. 1. 2020 č. j. CPR-16662-4/ČJ-2019-930310-V240 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího, z připojeného správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-275470/ČJ-2017-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - podle úředního záznamu ze dne 13. 12. 2017, že v tento den byla provedena kontrola Policií ČR v katastru obce Opava ve společnosti BIDFOOD Opava s.r.o. se sídlem na ul. Těšínské č. 1006/1, Opava-Předměstí zaměřená na odhalování nelegální migrace a nelegálního zaměstnání osob z třetích zemí. Při této kontrole bylo kontrolováno 9 cizinců, mezi nimi i žalobce, který se prokázal cestovním pasem s vylepeným polským národním vízem s dobou platnosti od 9. 11. 2017 do 14. 10. 2018 a délkou pobytu 149 dnů. Bylo zjištěno, že cizinci na území ČR pracují bez příslušného povolení k zaměstnání a byli téhož dne zajištěni a eskortováni k provedení dalších úkonů;
 - dne 13. 12. 2017 bylo vydáno oznámení Policie ČR o zahájení správního řízení s žalobcem ve věci správního vyhoštění z území členských států EU, na základě shora uvedené pobytové kontroly bylo zjištěno, že v té době žalobce vykonával pracovní činnost u balicího stroje v bílém pracovním oděvu v části areálu firmy BIDFOOD, kde probíhala výroba mražených potravinářských výrobků. Ze zjištěných podkladů a dokladů vyplynulo, že žalobce na území ČR pracoval bez příslušného povolení k zaměstnání;
 - dne 13. 12. 2017 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku v rámci řízení o správním vyhoštění, při němž uvedl, že odmítá vypovídat a že nebude odpovídat na žádné otázky;
 - dne 1. 11. 2017 byla uzavřena rámcová smlouva o dílo mezi společnostmi BIDFOOD Opava s.r.o. jako objednatelem a společností FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o. jako zhotovitelem. Dílem se podle této smlouvy rozumí balicí práce, manipulační práce a práce ve výrobě s tím, že zhotovitel dílo bude provádět v prostorech objednatele vymezených na základně nájemní respektive podnájemní smlouvy;
 - součástí správního spisu jsou dokumenty vydané v polském jazyce – Umowa o prace (pracovní smlouva uzavřená mezi Pracmax Sp. z O. O a žalobcem), Aneks do umowy o prace, formulář A1 ohledně sociálního zabezpečení žalobce a doklad o školení žalobce o bezpečnosti a hygieně práce;
 - dne 2. 10. 2017 byla uzavřena mezi společnostmi Pracmax SP. z O. O jako dodavatelem a společností FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o. jako odběratelem smlouva o poskytování příhraničních služeb, v níž jako předmět smlouvy je

provádění dokončovacích stavebních prací, balících a úklidových prací na území ČR na základě objednávky odběratele s tím, že dodavatel je oprávněn zajistit plnění této smlouvy prostřednictvím svých zaměstnanců vyslaných do ČR;

- z přípisu Evropské komise ze dne 31. 3. 2017 adresované polské společnosti OVD-TEMYRTRANS SP. Z O. O, že v něm bylo reagováno na přípis této společnosti ze dne 10. 3. 2017 s tím, že lze konstatovat, že pracovníci z třetích států zaměstnáni poskytovatelem služeb se sídlem v členském státu mohou být delegováni do práce v jiném státě Evropské unie bez nutnosti pracovního povolení. V tomto přípisu se opakovaně používá termín „*poskytovatel služeb/zaměstnavatel*“.
- 6. Dne 20. 2. 2017 vydalo Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort rozhodnutí KRPT-275407-42/ČJ-2017-070022 o správním vyhoštění žalobce, které bylo k jeho odvolání zrušeno rozhodnutím žalované ze dne 19. 11. 2018 a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Stejně tak bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně o povinnosti žalobce nahradit náklady správního řízení. Následně Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort vydalo rozhodnutí ze dne 18. 3. 2019, kterým opětovně uložilo žalobci správní vyhoštění a dalším rozhodnutím z téhož dne zavázalo žalobce k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč. Obě tato rozhodnutí napadl žalobce prostřednictvím svého právního zástupce odvoláním ze dne 1. 4. 2019, o kterém, jak již bylo shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadenými rozhodnutími.
- 7. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 30. 7. 2019, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.
- 8. Podle ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., zákona o zaměstnanosti, povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta se podle tohoto zákona nevyžaduje k zaměstnání cizince, který byl vyslán na území České republiky v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie.
- 9. Krajský soud především zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí přezkoumal toliko v mezích žalobních bodů, tak jak mu to ukládá ust. § 75 odst. 2, věty první s.r.s.
- 10. Zásadní a v podstatě jedinou žalobní námitkou žalobce bylo údajné pochybení žalované ve tvrzení, že žalobce vykonával na území ČR práci bez platného povolení a že na jeho případ neaplikovala ust. § 98 písm. k) zákona 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. V této souvislosti tvrdil, že je zaměstnancem polské společnosti Pracmax SP. Z O. O a do ČR byl vyslán v rámci

poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie – přeshraničního poskytování služeb, a to v souladu s touto směrnicí Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES.

11. Podle ust. § 98 písm. k) zákona 435/2004 Sb., o zaměstnanosti je oprávněn zahraniční subjekt vyslat svého zaměstnance do ČR v rámci nadnárodního poskytování služeb. Předpokladem je, že tato služba bude tímto pracovníkem poskytována ve prospěch českého subjektu. K zaměstnání cizince se v tomto případě nevyžaduje povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta nebo modrá karta, která je potřebná k výkonu zaměstnání podle ust. § 178 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně v daném případě vyšlo najevo, že žalobce při výkonu práce v ČR byl zaměstnancem společnosti Pracmax SP. Z O. O. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí je tato polská společnost vedena v polském národním soudním rejstříku jako polská agentura práce, což nebylo ani v rámci podaného odvolání žalobce ani žalobou samotnou označeno za sporné. Svědčí o tom shora uvedené smlouvy o poskytování příhraničních služeb uzavřené mezi společnostmi FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o. a Pracmax SP. Z O. O. Předmět této smlouvy je provádění dokončovacích stavebních prací, balících a úklidových prací na území ČR. Lze tedy souhlasit s žalovanou, že v této smlouvě nebylo dohodnuto provedení díla na konkrétním místě a že samotným předmětem „poskytování služeb“ bylo fakticky vyslání žalobce do ČR jako pracovní síly. Předmětem tvrzeného poskytování služeb tedy bylo agenturní zprostředkování práce, což nelze považovat za službu mj. i ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2006/123/ES ze dne 12. 12. 2006 o službách na vnitřním trhu. Nejednalo se tedy o službu ani ve smyslu žalobcem poukazované směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES ze dne 16. 12. 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. Uvedené unijní předpisy tedy neupravují situaci prokázanou ve správním řízení, kdy žalobce byl svým polským zaměstnavatelem vyslán do jiného členského státu EU za účelem výkonu práce jako pracovní síla, avšak nikoliv za účelem poskytování služby. Na tomto závěru nemůže nic změnit žalobcem poukazovaný názor Evropské komise ze dne 31. 3. 2017, který byl adresován polské firmě OVD-TEMYRTRANS SP. Z O. O., týká se tedy jiné společnosti než těch, které figurují v této projednávané věci, a dává odpověď na možnost výkonu práce cizinců ve státech, které nejsou členy Evropské unie v souvislosti s vykonáváním služeb.
12. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Ze stejných důvodů soud zamítl i žalobu v té části, která směřovala proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2020 č. j. CPR-16662-4/ČJ-2019-930310- V240, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byl žalobce zavázán k náhradě nákladů správního řízení o správním vyhoštění paušální částkou 1 000 Kč.
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10. března 2020

JUDr. Petr Indráček

samosoudce